

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tvmvlvs Hermetis Apertvs

Gassmann, Franz

[S.l.], 1675

Capvt II. Suggestit causas

[urn:nbn:de:bsz:31-99903](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-99903)

CAPUT I.

super pulvinaria mollicula, nec splendet vestimentis purpureis auroq; distinctis, nec exspariatur per læta saliunca & amœnos campos spectatum, neque spectetur ut ipsa, multò minus choreas ducit & procos quærit pro more puellarum, sed Regiâ quâdam generositate vult potius delitescere intra brachia Saxeæ & cimmerias tenebras quàm ab Indignis sub molli pluma osculari. Talis hucusque fuit nostra Titonia eritque donec seculum comburetur in favillam.

CAPVT II.

Suggerit causas.

Commune dictèrium perhibet, Naturæ Sym-
 mystas plerunque esse Atheos: quod absque
 distinctione planè falsum & sesquipedale
 mendacium est; Sequens verò antiquorum Ma-
 gorum proverbium est verum atque longè verissi-
 mum, ubi dicunt: Nostra ars vel inventit bonum
 vel facit bonum. Admiserim quidem lubens &
 cotidiana Experientia loquitur, quàm plurimos
 artis Chrysopœiticæ amâsios Bachanalia per to-
 tum annum vivere parcosque Dei cultores exi-
 stere; Sed hoc etiam adjecerim, quod meo &
 omnium rectè sentientium iudicio illi ipsi Pseu-
 dosophi tam longè absint ab aureo vellere, quàm

Coelum à terrâ, oriens ab occidente, & album à nigro; imò aüssim asserere, nunquam vixisse, talem adeptum, & planè esse Sydiroxylon, sapiens impius. Hoc ad minimum verum est, quod impietas, præprimis pecuina lascivia sit signum inseparabile impostoris & ignorantis: Sapientissimus enim cordium scrutator nemini unquam claves concessit ad fontem vitæ, nisi quem vitâ dignum præscivit videant ergò illi qui ejusmodi Satyros, & bestias rationales ob putatitiam suam scientiam magnificiunt, ne frustrâ à dumeto uvas & à tribulo ficus expectent. Principalis enim causa sepultæ nostræ veritatis Hermeticæ est, Deus optimus maximus, Secretorum omnium Prens; hic cùm oculo carnali sit incomprehensibilis, suos quoque thesauros eidem abscondit. Amici quidem aliquid præstare possunt, sed id non absque directione Protosophi altissimi per media agentis. Et, si vel maximè per technas Politicas aliquando contingit, quòd ejusmodi porcus ad delubrum venerandum Naturæ deducitur, nil tamen vel capit vel efficit, vario modo occæcatus & impeditus ex justo Dei judicio. Secunda causa hujus sepulturæ sunt Adepti. Homo enim, quæ talis, vix caret invidiâ, præprimis in rebus magnis, sicut videre est in nostræ artis Antistite, Hermete, quid enim Tabulâ ejus Smaragdinâ est obscurius? citius te triformi Pegasus expediet Chymarâ, quàm labyrinthæo hoc ænigmate Oedypus. Ejus vestigiis fideliter insecuti sunt Gerber,

ber, Raymundus Lullius, Arnoldus Villanovanus & alii. Arabs, sicut ingenio magis illuminatus & iudicio ponderosus, ita etiam magis distinctè & dogmaticè sua proposuit, reticendo tamen ferè ubique vel amputando punctum de quo lis est.

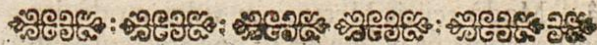
Lullius Vir ingenii subtilis ac subdoli, palpum perfectè obrufit mundo, advertit nimirum quod Scholæ Latinæ à Græcis seductæ, pro summo apice Sapientiæ teneant si quis promptè, argutè & eleganter fermocinari queat; proinde omnes angulos Logicæ ac Rhetoricæ excutiens suam veritatem vestivit, obliteravit & planè sepelivit, sicut ipsius Scripta contradictoria & tautologica abundè testantur; placuit tamen tunc temporis orbi literato tenerrimè. Similem laudem affectatus est Arnoldus Villanovanus, magis tamen adamavit obscuritatem Laconicam quam fraudulentam dicacitatem, scripsitque suum Rosarium Spinosum, in quo explicando ipse Apollo lassabitur: & dato, quod emolumentum aliquod senserit Pyrotechnia ex ipsorum Scriptis, prædecessis seculis, illud tamen omne iterum eversum est per novum dogma Comitis Bernhardi Trevisani, diversum planè à veterum methodo procedendi. Priores enim Sophi simplicem homogeneitatem Mercurii posteris recommendabant; hic verò, repudiata illâ, suum Mercurium duplicatum in scenam deduxit, cum tam constanti & sonorè applausu, ut ne unicus quidem Magistrorum, quod sciam,

CAPUT II.

que de ejus præstantiori prævalentiâ dubitaverit, sed omnes uno ore hunc virum pro Oraculo Delphico adorantes & sibi invicem subscribentes putarunt Naturam procedere secundum leges Arithmeticæ & duplum simpli esse præferendum; quod num rectè factum sit, in subsequenti- bus elucescet: Notando saltem hîc, quod singularis Spiritus confusionis ex alto mortalibus transmis- sus, hanc diversitatem introduxerit, ne semper uni rei intentus Intellectus humanus, tandem penetraret, clavam Herculi eriperet & summa- rimis misceret. Actum enim esset de lusu Comi- co hujus Amphitheatri, si homines promiscuè divitiis & sanitate pollerent, fieretque merè Tra- gicus; nemo enim nisi vi superatus alteri inser- viret; taceo nefanda scelera, quæ Diabolus in suis membris in despectum Creatoris excogitaret. Totus enim mundus in maligno positus nil quic- quam boni promittit amplius, vitia surrexerunt in locum virtutis; adultores, moriones, garru- li thraones & impostores callidi equis vehuntur, prudentes verò & quibus de meliori luto finxit præcordia Titan, pedes eunt. Ideoque non adeò culpandi sunt nostri antecessores, quod fideles Naturæ Secretarii fuerint, cum absque hoc ars transmutatoria indies invalescat Ethicè, non physicè; ubique ferè vertitur aurum in plum- bum, id est aurea tranquillitas, charitas, æquitas & veritas per ignem Invidiæ frigidum destruun- tur & transmutantur in plumbeas scorias iniqui-
tatum

tatum infernalium ; quid quæso, accideret, si etiam illa altera Physica Metamorphosis juris publici fieret, annon mutuâ internecone orbis vastaretur ? Ecce, hæ sunt rationes impulsivæ tumulæ nostræ veritatis Physicæ, prægnantes certè & quæ omnem amorem, Adeptorum ergà genus humanum potis sunt extinguere.

Ne tamen & me eodem nigro calculo cum cæteris authoribus signatum posteritas irideat, promissa servabo, marmoreas postes nostri tumuli effringam, ostiumque ferratum pandam, ita tamen ne quodlibet Fortunæ decernem sine ingenio & labore venustam hanc Deam protrahere & sibi subjicere valeat : Satis est, si Dôctoribus & quos vigilatæ ex ordine noctes ac sudores macerarunt, tanquam fidus Proxenetæ Sponsam desideratam adduco Tyronibus verò sanitatem & oculos fartos tectosque servo ac viam ad sepulchrum hoc reclusum monstro, tædamque præfero.

CAPVT III.

Explanat viam.

QUò autem facilius præfixam metam attingamus, necessarium omninò erit, vepres ac fentes ponè semitam excrecentes detruncare ac seligere, ne viator subsequens eorum aculeis